

**אחרי אן שליט, הלן זיידמן ומרים לנוגר,
שוב מסכנת אשה את קיום המשלה**

אסור להתחתן עם האהוב!

**העיניים המאשימו
גיל ואחותו, ש
והמיפלגות עלולה**

הדבר שהיא בהריון משימחה שרון. בתום לב השיבה: "כן, אני בחודש השביעי". הדיינים ביקשו ממנה מיד להמתין בחוץ. כאשר שבה ונכנסה, גילתה כי בינתיים הור סיפו הדיינים על המיסמך את השורה הגור רלית, שבגינה לא תוכל לעולם להינשא לגבר שעמו היא חיה, ואשר את ילדו היא נושאת בקירבה.

מרגנית, שהיא כיום בת 27 והממששת כמורה בבית-ספר ביוקנעם, הכירה את בעלה הראשון, שימעון לוי, בדימונה. היא שירתה שם כחיילת בגרעין, ונישאה לשימי

מרגנית לוי יצאה מצרף בית-הדין הרבני שבבאר-שבע ברנליים רועדות. אחרי צעדים ספורים חשה שרגליה אינן נושאות אותה יותר. היא קפאה במקומה, ועיניה מלאו דמעות.

אהובה, שימחה שרון, שהמתין לה בקיר-בתמקום, מיהר אליה בנרועות פרושות. היא, מבלי לומר דבר, הושיטה לו את מיסמך-הגירושין שאותו קיבלה כמה דקות קודם-לכן.

שימחה החל מנשק את ידיה מרוב אושר. כעת, היה בטוח, יוכלו סוף-סוף להגשים את משאת-הנפש, ולהינשא. הוא חיבק גם את ביטנה הרחבה של מרגנית, ואמר לה בחיוך מאושר: "הבן שלנו לא יהיה ממזר". אך שימחתו היתה מוקדמת מדי.

כאשר חלפו עיניו עליפני התעודה והגיר עו לתחתיתה, קפא פתאום. בתחתית המיסך, במכונת-כתיבה שונה, היתה רשומה השורה: "האשה אסורה לבעלה, ולבועלה שימחה שרון מיוקנעם, מס' תעודת-זהות..." מתי הוספה השורה? עולמם של מרגנית ושימחה, שזה היה

היהודיה
או ובנימין שליט, קצין בכיר בחיל-הים, הטעירו את המדינה בשנת 1968, כאשר דרשו לרשום את הנוצרה כיהודיה.

הרכורמית
הלן זיידמן הת' גיירה בטסט פרומי, אך הרבנים לא היו מוכנים להכיר בניור וגרמו בכך למשבר ממשלתי חמור.

**ואת
מרסל זוהר**

אמור להיות היום המאושר בחייהם. כימעט שחרב עליהם. הם היו המומים. מיד חזרו הביתה, ליוקנעם, אך כבר בדרך, באוטר-בוט, החלו מתאוששים, ניסו לשהור את המהלומה הניבוית שהנחיתו עליהם הרבנים.

**השורה
הגורלית**

את הגט קיבלה מרגנית מבעלה לשעבר, שימעון לוי, ב-11 בדצמבר 1973. שימעון הודיע אז כי הוא נותן את הגט, שני הצדדים חתמו על הסכמתם, ומר-גנית הפכה אשה גרושה. היא נתבקשה לחזור ב-24 בינואר 1974, כדי לקבל את התעודה הרישמית.

משם נסעה מרגנית, שהיתה כבר בחודש השביעי להריונה, עם בעלה-לשעבר לביתה החדש שביוקנעם, כדי לבקר את בתם המשותפת, המתגוררת עם אמה. לא שימי עון לוי, גם לא הרבנים, גילו כי היא בהריון, מוגיחאוור הית חורפי, ומרגנית היתה לבושה בבגדים עבים שהסתירו את כריסתה הבולטת. שימעון ביקר בבית שבו חיה עם שימחה, ופגש בו, שני הגברים שוחחו, ונשרדו כידידים.

כאשר חזרה מרגנית לבאר-שבע, זמן מה לאחר-מכן, כדי לקבל את תעודת-הגירושין המיוחלת, שאלה הדיינים אם נכון

המאזרה
מרים לנוגר, גר' מה למשבר כא' שר רצחה להינשא בניגוד לדעת הרבנים.

משלח היר

הגט נכתב ב ביה"ד באר - שבע ביום ס"ז לח

הגט נמסר ב ביה"ד באר - שבע ביום ס"ז לח

הגרעין נרשמו בבית-הדין הרבני האזורי באר - שבע

ביום שלישי, ששה עשר יום לתדש

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושלישים וארבע

(תאריך לועזי): 11.12.73

האשה אסורה לבעלה ולבועלה שפחה

התימת הרב אכ"ד

ארבע המלים הגורליות בתעודת הגט של